

ATILLA ATALAY • Yalnızlık Aletleri

ATILLA ATALAY 1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak on yıl boyunca *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde mizah öyküleri yazdı. İTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989 yılında çalıştığı dergilerden ayrılarak *Hıbr*, daha sonra *HBR* *Maymun* dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Yazılarını halen *Leman* ve *Lemanyak* dergilerinde sürdürüyor. Atalay'ın yayımlanmış kitapları: *Uslucacık* (1990), *Ebekulak* (1993), *Sıdika* (1994), *Civciv Kutusu* (1995), *Uyuyamadığım/Düş Kovalayan* (1996), *Menekşe İstasyonu* (1996), *Yalnızlık Aletleri* (1997), *Dup Dup Çedene* (1999), *Eray* (1999), *Hayaller Kâhyası* (2000), *Ağlama Dolabı* (2003), *Kişi Başına Bir Yalnız* (2006), *Kalbin Böcüsü* (2009), *Mecnun Kuleleri* (2011), *Yavaş Tren* (2016).

e-posta: atilla.atalay@gmail.com

www.atillaatalay.blogspot.com

İletişim Yayınları 434 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 62

ISBN-13: 978-975-470-479-2

© 1997 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-10. BASKI 1997-2011, İstanbul

11. BASKI 2016, İstanbul

KAPAK Latif Demirci

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Enver Seyfi

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak, No: 6/3

Bağcılar, İstanbul Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Deve Kaldırım Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ATILLA ATALAY

Yalnızlık Aletleri

i l e t i ŝ i m

İÇİNDEKİLER

Sıdika 7

Önemli İnsanlar **9** / Kahraman Kenar **12** / Geceyarısı Elifsu **15**
Şoförle Konuşmayınız **19** / Cinci Şetaret **22** / Kopyalı Günler **26**
Hurafe Kızları **29** / Yeniyl **32** / Ya Çıktıysa **35**
Komşuluk Yerde Yüzyüze **38** / Aşktan da Üstün **41** / Tatil Dönüşü **44**
Arkadaşım Eşek **47** / Bu Vatanın Domatesleri **50**
“Kamyondan Sonra” **53** / Komikçi Safiye **56**
Pişmanlık Telefonu **59** / Canısı Öğretmenim **62** / Tarkanmania **65**
Yetkili Adamlar **68** / Torbalanmış Cesetler Ülkesinde **71**
4 19 26 29 35 39 **74**

Köşe Yazısı Taklitleri 77

Üçüncü Sayfa **79** / Gündem Değişiklikleri **82** / Kanun Namına **85**
Fezada Facia **88** / 3M **91** / Gen Davası **94** / Çete Argosu **97**
Çocuktan Al Haberi **100** / Robot Karafatmalar **103**
“Dur Yolcu” **106** / Tatil Günlüğü **109** / Şiddet Çocukları **112**
Neşeli Günler **115** / Bir TV Reklamı **118** / Telefon Demokrasisi **121**
Biz Bu Filmi Görmüştük **124** / Kalabalıklar **128** / Yıldızşehriye **131**
Vantilatör Köpekleri **134** / “Biz Toplum Olarak” **137**
Avrupalı Kazalar **140** / Dehşet Arabaları **143** / Debdebe Düğünleri **146**
Dayak Teorisi **149** / Sanal Yaratıklar **152** / Üçüncü Köprü **155**

Yalnızlık Aletleri 159

Burnu Fındık **161** / Sarı Noktalar **165** / Birgün Zimbalabim **169**
Ayrılamayanlar İçin **174** / Monako Kamyonu **178**
Çocukken Herkes Cennette Oturur **182** / Yalnızlık Aletleri **185**

Sıdıka

Önemli İnsanlar

– Kız anne bizim sülalede hiç önemli bi insan var mı? Ben şöle bi düşündüm de akrabalarımız arasında Vip bi şahsiyet bulamadım.

– Persil Adam var. Baban tarafından akrabamız olur. Sabah sabah dalga geçmesene anneyle cadı. Nerden çıktı şimdi bu soru... Gece rüyada soy ağacımıza salıncak mı kurdun?

– Hayır, hani başımıza bi iş gelirse, arkamız sağlam mı, sözü geçen hatırlı akrabalarımız var mı diye merak ettim. Dünya hali bu, her an başımıza bişey gelebilir. Bi düşün kız anne ufak da olsa bi mafya bağlantımız felan yok mu?.. Çe-te mensubu hırsız uğursuz felan...

– Kız bana bak açık konuş bi halt mı karıştırdın sen? Niye önemli bi yakın soruşturuyosun? Hamile misin lan, doktor felan mı lazım?

– Saçmalama anne bu biyolojik ve fizik olarak mümkün değil. Bütün gün cam kenarında, şu divanda otururken, yastıklardan mı hamile kalıcam? Dedik ya, dünya hali bu, başımıza bi iş gelirse arkanda bi dayı lazım. Ondan soruyorum.

– Tamam biz de düşündük de, öyle ünlü, hatırlı birini tanımıyorum ben. Aklıma gelmedi. Sade ünlü olsa olur mu?

– Hiç yoktan iyidir. Bazen ünlü birinin adı bile kurtarır insanı.

– Safiye Ayla var anneannenin yakını ama, biz onu tanıyoruz da o bizi tanıyo artık. Hafızası eskisi gibi değil.

– Ay olmaz o kadıncaaz, başımıza bir iş gelirse onu rahatsız etmek ayıp olur hem...

– Dur şimdi aklıma geldi. Ben yumak etiketi biriktirip “Örenbayan kadın klübü”ne üye olduydum. Bi rica edersem, yedi düvele faks mesajı çekip bize arka çıkarlar...

– Komik olma anne. Orlonla ilgili bi problem yüzünden başımızı belaya koyucak diiliz heralde.

– E o zaman abinlen konuş onun ninja arkadaşları felan vardır. Kaç senedir dövüş sanatları kursuna gidiyo çocuk. Elbet orda bi çevre edinmiştir kendine...

– Kiremit kırdırmaya adam aramıyoruz anne.

– Ööle deme abiye. Saade kiremit kırmıyo oğlan. O bir dövüş sanatkarı. Hocası Baturalp Dinçdarı Bey’den işin felsefesini öğreniyo. O Baturalp Hoca denilen adamdan Marmara Bölgesinde bi tane varmış, Türkiye’de de sekiz tane. Kıymetli bi insan o adam.

– Tamam tamam felsefi alanda bi problem çıkarsa abimin Baturalp Hoca’sını çağırırız... Kimbilir belki bigün Sokrates’le aramızda çek senet kavgası olur. Sokrates abime zorla senet imzalatırır. Hihihi...

– Şadan var bi de.

– O kimdi kız, hatırlıycam bi yerden.

– Hiçbirisi. Öyyf öf...

– A aa. Niye efkarlandın sen ööle kız anne. Ay tamaam şimdi hatırladım. O Şadan. Dedemgil seni zorla babama vermeden önceki ilk aşkın. Soonadan Madrid Konsolosu olmuş hani. Aman bırak anne sen o adamı hatırlayınca kafayı üşü-

tüyösün. Hem tee İspanya'daki konsolosun bize ne faydası olsun... Hadi bırak şimdi, belki sen Şadan'la evlenip Vip karısı olurdu ama, ben gibi güzel bi kızın olmazdı. Yalan mı?

– Eveth. Hörk. Yirmiyedi yıl soona nerden geldiyse aklıma. Arada bi bööle oluyorum işte ben. İnsan yaşlanınca duygusallaşıyo. Hayır, torunlarımı göremeden bi gün kalıvericem babanın elinde.

– Haydaa durup dururken depresyona atladı kadın. Bütün bunlar nerden çıktı şimdi anne yaa?

– Önemli bi tanıdığın var mı diye sorup sen başlattın.

– Ordan da aklın Madrit Konsolosluğuna düştü.

– Evet ööle, elinin körü oldu. Sanki tek Şadan mı benim önemli tanıdığım. Adalet vardı bizim mahalleden. Pek severdik birbirimizi. Yeni evliyken, bi ev oturmasına gidip Adalet'i görüyim istedim, baban “entel olursun” diye yollamadı. Bi daha da görüşemedik kadınla.

– E kim bu Adalet peki yaa?

– Adalet Ağaoğlu, romancı...

– Ay inanmıyorum anne. Sen, Adalet Hanım'la.

– Hor görme anneyi. Otuz yıl oldu O'nu da görmedim, ne çok severdim halbuki kızı. Gastede okudum kaza geçirmiş, baban duyar da kudurur diye korkudan telefon bile edemedim... Hüyyf hüyyf, yedi ulan bu adam beni ömrümü çürüttü...

– Darılma annecim ama sen de çok ezdirmişsin kendini.

– Ezik Hanım deme anneye. Kolaydı sanki. Baban beni kapının önüne koysa deden de geri almazdı. Onyediyasında gelin olmuşum, iş bilmem, güç bilmem, nereye gidicektim, sizi kim büyütücekti. Ezik mezik diye konuşuyosun işte ööle...

– Aslında var ya anne. Sen benim hayatta tanıdığım en önemli insansın. Gel sana şöyle bi sarılıyım.

– Sırnaşma anneye!